

→ Postres de música

Les lleis

CRISTINA ORDUÑA

Fer lleis i normatives és consubstancial a l'espècie humana. Fa pocs dies que el Consell General d'Andorra ha aprovat el famós text per l'intercanvi d'informació en matèria fiscal. Ara que el text ja ha estat aprovat i que sembla que tot llisca suaument pels canals que hauria d'anar, m'ha agafat un rampell d'inquisidora. Era el que calia?

Em respon una companya de tasques informatives, amb bon criteri, que aquesta és una llei que hauria fet qual-sevol que estigués al Consell i que tingués dos dits de seny. És el que demana el món a petits països amb el tarannà del Principat. El dia de Meritxell algú va preguntar si aquesta aprovació del dia abans estava en la línia d'acostar-se al món, una línia que havia de seguir Andorra. Li van respondre que sí. Que, a més, el treball en aquesta direcció no es podia deixar de banda; estem immersos en un gran cove en què es remena amb intenció, i no es pot obviar aquesta situació.

Estem interconnectats a través de la xarxa d'internet, i aquest és un punt d'una importància colossal. Andorra ja no

és un indret mig perdut, paradisiac o no en les seves possibles ignorància, innocència o/i estultícia. El que està clar és, que posats els camins físics per mantenir-se connectat al que passa món, hem d'estar al món amb tots els ets i uts.

Fer lleis i normatives és consubstancial a l'espècie humana. No n'hi cap de dubte. Perquè necessitem regular les nostres accions i gestions. A vegades, també intentem regular els nostres pensaments i intencions i per això hem inventat les lleis més vinculades amb el sentit religiós i transcendent.

Els límits que proposen les lleis són els que imposen els drets i obligacions de cadascun de nosaltres o dels nostres grups de pressió, de poder o de permanència. És natural que uns o d'altres s'emprenyin per l'ull de poll que creuen que els trepitgen, o bé que utilitzin aquestes normatives i la seva fàbrica a favor dels propis interessos o ideals. Però, ja posats a fer un tomb pels contorns de la vida física i metafísica, a una li ha donat avui per preguntar-se també si paga la pena fer tants escarafalls per arribar al mateix lloc. Vull dir que si cal fer una cosa per estar en pau, fem-ho. I prou. Una altra cosa és marejar la perdiu...